ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1985

Vyhlásené: 15.03.1985 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

18

VYHLÁŠKA

ministra zahraničných vecí

z 15. januára 1985

o Konzulárnom dohovore medzi Československou socialistickou republikou a Gréckou republikou

Dňa 22. októbra 1980 bol v Aténach podpísaný Konzulárny dohovor medzi Československou socialistickou republikou a Gréckou republikou. S dohovorom vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident Československej socialistickej republiky ho ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené v Prahe 4. júla 1984. Dohovor nadobudol platnosť na základe svojho článku 47 ods. 1 dňom 3. augusta 1984. Český preklad dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

Minister:

Ing. Chňoupek v. r.

KONZULÁRNY DOHOVOR medzi Československou socialistickou republikou a Gréckou republikou

Prezident Československej socialistickej republiky a Prezident Gréckej republiky vedení prianím ďalej upevniť vzťahy priateľstva medzi svojimi krajinami, prajúc si upevniť styky medzi oboma krajinami v konzulárnej oblasti, rozhodli sa uzavrieť tento Konzulárny dohovor a na tento účel vymenovali svojich splnomocnencov: prezident Československej socialistickej republiky Jeho Excelenciu Lubomíra Štrougala, predsedu vlády Československej socialistickej republiky a prezident Gréckej republiky Jeho Excelenciu George Rallisa, predsedu vlády Gréckej republiky, ktorí si vymenili svoje plnomocenstvá, ktoré zistili v dobrej a náležitej forme, a dohodli sa na týchto ustanoveniach:

ČASŤ I
Definície

Článok 1

1. Na účely tohto dohovoru majú nasledujúce výrazy tento význam:
   a) „konzulárny úrad“ je generálny konzulát, konzulát, vicekonzulát alebo konzulárne zastupiteľstvo;
   b) „konzulárny obvod“ je územie určené konzulárnemu úradu na výkon konzulárnych funkcií;
   c) „vedúci konzulárneho úradu“ je každá osoba poverená vysielajúcim štátom, aby vykonávala povinnosti spojené s touto funkciou;
   d) „konzulárny úradník“ je každá osoba včítane vedúceho konzulárneho úradu, ktorá bola poverená výkonom konzulárnych funkcií;
   e) „konzulárny zamestnanec“ je každá osoba zamestnaná v administratívnych, technických alebo domácich službách konzulárneho úradu;
   f) „členovia konzulárneho úradu“ sú konzulárni úradníci a konzulárni zamestnanci;
   g) „konzulárne miestnosti“ sú budovy alebo časti budov a pozemky patriace k nim užívané výhradne na účely konzulárneho úradu bez ohľadu na to, kto je ich vlastníkom;
   h) „konzulárne archívy“ zahŕňajú všetky listiny, dokumenty, korešpondenciu, knihy, filmy, záznamové pásky a registre konzulárneho úradu spolu so šiframi a kódmi, kartotékami a akýmkoľvek zariadením určeným na ich ochranu a uloženie;
   i) „loď vysielajúceho štátu“ je každá loď plávajúca pod vlajkou vysielajúceho štátu s výnimkou vojnových lodí;
   j) „lietadlo vysielajúceho štátu“ je každé lietadlo registrované v tomto štáte s výnimkou vojenských lietadiel;
   k) „úradná korešpondencia“ je akákoľvek korešpondencia týkajúca sa konzulárneho úradu a jeho funkcií;
   l) „rodinní príslušníci“ sú manžel, deti a rodičia člena konzulárneho úradu, ktorí s ním bývajú v spoločnej domácnosti a sú ním vyživovaní.
2. Ustanovenia tohto dohovoru sa vzťahujú takisto na právnické osoby zriadené v súlade so zákonmi a predpismi vysielajúceho štátu a majúce sídlo v tomto štáte.

ČASŤ II
Zriaďovanie konzulárnych úradov a vymenovanie konzulárnych úradníkov a konzulárnych zamestnancov

Článok 2

1. Konzulárny úrad sa môže zriadiť na území prijímajúceho štátu iba s jeho súhlasom.
2. Vysielajúci a prijímajúci štát určí po dohode sídlo konzulárneho úradu, jeho klasifikáciu a hranice konzulárneho obvodu. Nasledujúce zmeny sídla konzulárneho úradu, jeho klasifikácie alebo konzulárneho obvodu môže vysielajúci štát urobiť iba so súhlasom prijímajúceho štátu.

Článok 3

1. Vysielajúci štát požiada vopred diplomatickou cestou o súhlas prijímajúceho štátu s vymenovaním vedúceho konzulárneho úradu.
2. Po prijatí takého súhlasu odovzdá vysielajúci štát ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu konzulský patent alebo iný dokument o vymenovaní. V konzulskom patente alebo inom dokumente o vymenovaní sa uvedie plné meno vedúceho konzulárneho úradu, jeho štátne občianstvo, jeho trieda, sídlo konzulárneho úradu a konzulárny obvod.
3. Po odovzdaní konzulského patentu alebo iného dokumentu o vymenovaní vedúceho konzulárneho úradu mu prijímajúci štát v čo najkratšom čase udelí exequatur alebo iné oprávnenie.
4. Vedúci konzulárneho úradu sa môže ujať výkonu svojich funkcií po udelení exequatur alebo iného oprávnenia prijímajúcim štátom.
5. Vedúci konzulárneho úradu sa môže predbežne ujať výkonu svojich funkcií pred udelením exequatur alebo iného oprávnenia. V tomto prípade sa budú používať ustanovenia tohto dohovoru.
6. Ihneď po udelení exequatur alebo iného oprávnenia alebo súhlasu na predbežný výkon konzulárnych funkcií urobia orgány prijímajúceho štátu opatrenia nevyhnutné na to, aby sa vedúci konzulárneho úradu mohol ujať výkonu svojich funkcií.

Článok 4

Konzulárnym úradníkom môže byť iba občan vysielajúceho štátu, ktorý nemá trvalé bydlisko v prijímajúcom štáte.

Článok 5

1. Vysielajúci štát vopred písomne oznámi prijímajúcemu štátu plné meno, občianstvo, hodnosť a triedu každého konzulárneho úradníka vymenovaného na konzulárny úrad.
2. Vysielajúci štát takisto vopred písomne oznámi prijímajúcemu štátu plné meno, občianstvo a funkciu konzulárneho zamestnanca vymenovaného na konzulárny úrad.

Článok 6

Prijímajúci štát vydá každému konzulárnemu úradníkovi dokument osvedčujúci jeho právo vykonávať konzulárne funkcie na území prijímajúceho štátu.

Článok 7

1. Prijímajúci štát poskytne konzulárnemu úradu všetky výhody na výkon konzulárnych funkcií a urobí opatrenia nevyhnutné na to, aby umožnil členom konzulárneho úradu výkon ich úradných funkcií a požívanie výsad a imunít ustanovených v tomto dohovore.
2. Prijímajúci štát bude zaobchádzať s konzulárnymi úradníkmi s náležitou úctou a prijme všetky vhodné opatrenia na to, aby zabránil akémukoľvek útoku proti ich osobe, slobode a dôstojnosti.

Článok 8

1. Ak vedúci konzulárneho úradu nemôže z nejakého dôvodu vykonávať svoje funkcie alebo ak je miesto vedúceho konzulárneho úradu dočasne uprázdnené, môže vysielajúci štát poveriť konzulárneho úradníka tohto konzulárneho úradu alebo iného konzulárneho úradu vysielajúceho štátu v prijímajúcom štáte alebo člena diplomatického personálu svojej diplomatickej misie v tomto štáte dočasným vedením tohto konzulárneho úradu. Plné meno tejto osoby sa vopred písomne oznámi ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu.
2. Osoba poverená dočasným vedením konzulárneho úradu má právo vykonávať všetky funkcie vedúceho konzulárneho úradu a požívať všetky práva, výsady a imunity ako vedúci konzulárneho úradu vymenovaný podľa článku 3.
3. Člen diplomatického personálu diplomatickej misie poverený dočasným vedením konzulárneho úradu požíva aj naďalej výsady a imunity vyplývajúce z jeho diplomatického štatútu.

Článok 9

Vysielajúci štát môže v súlade s článkami 3, 4 a 5 poveriť jedného alebo viacerých členov svojej diplomatickej misie v prijímajúcom štáte výkonom konzulárnych funkcií. Člen diplomatickej misie poverený výkonom konzulárnych funkcií bude aj naďalej požívať výsady a imunity, ktoré mu patria ako členovi diplomatickej misie.

Článok 10

1. Prijímajúci štát môže kedykoľvek, bez toho, že by uviedol dôvody svojho rozhodnutia, oznámiť vysielajúcemu štátu diplomatickou cestou, že konzulárny úradník je nežiadúcou osobou alebo že konzulárny zamestnanec je neprijateľný.
   Vysielajúci štát v takom prípade dotyčnú osobu odvolá.
2. Pokiaľ vysielajúci štát opomenie v primeranej lehote splniť svoj záväzok podľa odseku 1, prijímajúci štát môže odmietnuť uznávať túto osobu za člena konzulárneho úradu.

Článok 11

1. Vysielajúci štát môže v rozsahu povolenom právnymi predpismi prijímajúceho štátu nadobúdať do vlastníctva, najímať alebo užívať v akejkoľvek inej forme ustanovenej týmito právnymi predpismi pozemky, budovy alebo časti budov za účelom zabezpečenia vhodných miestností konzulárnemu úradu alebo ubytovania pre členov konzulárneho úradu, ktorí sú občanmi vysielajúceho štátu.
2. Prijímajúci štát poskytne vysielajúcemu štátu pri získavaní pozemkov a budov alebo častí budov na účely uvedené v odseku 1 pomoc.
3. Vysielajúci štát nie je zbavený povinnosti dodržiavať zákony a predpisy o výstavbe a územnom alebo mestskom plánovaní alebo iné obmedzenia vzťahujúce sa na oblasť, v ktorej sa tieto pozemky, budovy alebo časti budov nachádzajú.

ČASŤ III

Výsady a imunity

Článok 12

1. Na budove, v ktorej je umiestnený konzulárny úrad, a na sídle vedúceho konzulárneho úradu môže byť umiestnený znak vysielajúceho štátu spolu s označením konzulárneho úradu v jazyku vysielajúceho a prijímajúceho štátu.
2. Vlajka vysielajúceho štátu môže byť vyvesená na budove, v ktorej je umiestnený konzulárny úrad, aj na sídle vedúceho konzulárneho úradu a na jeho dopravných prostriedkoch používaných na úradné účely.
3. Pri výkone práva podľa odseku 2 tohto článku sa bude brať zreteľ na zákony, predpisy a zvyklosti prijímajúceho štátu.

Článok 13

1. Konzulárne miestnosti a sídlo vedúceho konzulárneho úradu sú nedotknuteľné. Orgány prijímajúceho štátu do nich, rovnako ako do sídla vedúceho konzulárneho úradu, nemôžu vstúpiť bez dovolenia vedúceho konzulárneho úradu alebo vedúceho diplomatickej misie alebo osoby vymenovanej jedným z nich. Konzulárne miestnosti sa nebudú užívať spôsobom nezlučiteľným s výkonom konzulárnych funkcií.
2. Prijímajúci štát má osobitnú povinnosť urobiť všetky vhodné kroky na ochranu konzulárnych miestností pred akýmkoľvek vniknutím alebo škodou a na predchádzanie akémukoľvek narušeniu pokoja konzulárneho úradu alebo jeho dôstojnosti.

Článok 14

Konzulárne archívy sú vždy a všade nedotknuteľné.

Článok 15

1. Prijímajúci štát povolí a bude chrániť slobodu spojenia konzulárneho úradu na všetky úradné účely. Pri spojení s vládou, s diplomatickými misiami a ostatnými konzulárnymi úradmi vysielajúceho štátu, nech sú kdekoľvek, môže konzulárny úrad použiť všetky vhodné prostriedky včítane diplomatických a konzulárnych kuriérov a kódovaných alebo šifrovaných správ. Konzulárna batožina sa však môže použiť len na spojenie konzulárneho úradu s vládou, diplomatickou misiou a iným konzulárnym úradom vysielajúceho štátu v prijímajúcom štáte. Rádiovú vysielaciu stanicu však môže konzulárny úrad zriadiť a používať iba so súhlasom prijímajúceho štátu.
2. Úradná korešpondencia konzulárneho úradu je nedotknuteľná.
3. Konzulárna batožina musí byť opatrená zreteľným vonkajším označením jeho povahy a môže obsahovať iba úradnú korešpondenciu a dokumenty alebo predmety určené výhradne na úradné použitie.
4. Konzulárna batožina nesmie byť ani otvorená ani zadržaná. V prípade, že príslušné orgány prijímajúceho štátu majú vážne dôvody, aby sa domnievali, že batožina obsahuje niečo iné než uvedené predmety, môžu však žiadať, aby batožinu otvoril v ich prítomnosti zodpovedný zástupca vysielajúceho štátu. Ak bude taká žiadosť odmietnutá, bude batožina vrátená na miesto odkiaľ pochádza.
5. Konzulárny kuriér musí byť vybavený úradnou listinou označujúcou jeho postavenie a počet zásielok tvoriacich konzulárnu batožinu. Musí byť iba štátnym príslušníkom vysielajúceho štátu, ktorý nemá trvalé bydlisko v prijímajúcom štáte. Pri výkone svojich funkcií požíva ochranu prijímajúceho štátu. Konzulárny kuriér požíva osobnú nedotknuteľnosť a nesmie byť žiadnym spôsobom uväznený alebo zadržaný alebo inak obmedzovaný na osobnej slobode.
6. Konzulárna batožina sa môže zveriť kapitánovi lode alebo civilného lietadla. Kapitán bude vybavený úradnou listinou označujúcou počet zásielok tvoriacich konzulárnu batožinu, nebude však považovaný za konzulárneho kuriéra. Člen konzulárneho úradu môže prevziať uvedenú batožinu voľne a priamo od kapitána lode alebo lietadla a rovnakým spôsobom mu ju odovzdať.

Článok 16

1. Vedúci konzulárneho úradu požíva vyňatie z trestnej, civilnej a správnej jurisdikcie prijímajúceho štátu. Požíva osobnú nedotknuteľnosť a v dôsledku toho nebude podrobený žiadnej forme obmedzenia svojej slobody.
2. Konzulárni úradníci okrem vedúceho konzulárneho úradu, ako aj konzulárni zamestnanci nepodliehajú trestnej, civilnej a správnej jurisdikcii prijímajúceho štátu, pokiaľ ide o úkony uskutočňované pri výkone ich konzulárnych funkcií. Nebudú zatknutí, vzatí do väzby ani inak obmedzení na svojej slobode za činy mimo výkonu svojich konzulárnych funkcií okrem prípadu závažného trestného činu, na ktorý sa podľa zákonov prijímajúceho štátu ustanoví najnižší trest odňatia slobody najmenej na päť a viac rokov, a to na základe rozhodnutia orgánu prijímajúceho štátu príslušného v trestných veciach.
   Okrem spomenutých prípadov nebudú uväznení ani inak obmedzení na osobnej slobode, ledaže ide o výkon konečného súdneho rozhodnutia.
3. V prípade trestného konania proti ktorémukoľvek členovi konzulárneho úradu, jeho zatknutia, vzatia do väzby alebo iného obmedzenia jeho osobnej slobody upovedomí príslušný orgán prijímajúceho štátu bez meškania vedúceho konzulárneho úradu.
4. Ak sa proti členovi konzulárneho úradu začne trestné konanie, musí sa viesť rýchle a spôsobom, ktorý by čo najmenej bránil výkonu jeho funkcií na konzulárnom úrade.
5. Ustanovenie odseku 1 tohto článku sa však neuplatní na:
   a) vecnú žalobu týkajúcu sa súkromnej nehnuteľnosti na území prijímajúceho štátu, pokiaľ ju vedúci konzulárneho úradu nevlastní v zastúpení vysielajúceho štátu a na účely konzulárneho úradu,
   b) žalobu týkajúcu sa dedičstva, kde vedúci konzulárneho úradu vystupuje ako vykonávateľ, dedič alebo odkazovník vo svojom vlastnom mene a nie v mene vysielajúceho štátu,

c) žalobu týkajúcu sa akejkoľvek súkromnej alebo obchodnej činnosti, ktorú vedúci konzulárneho úradu vykonáva v prijímajúcom štáte vedľa svojich úradných funkcií.

6. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa neuplatnia v prípade občianskoprávnej žaloby

a) vyplývajúcej zo zmluvy, ktorú uzavrel člen konzulárneho úradu a v ktorej nekonal výslovne alebo zjavne ako zástupca vysielajúceho štátu,

b) tretej strany za škodu z dopravnej nehody v prijímajúcom štáte spôsobenú automobilom, loďou alebo lietadlom.

Článok 17

1. Členovia konzulárneho úradu sa môžu vyzvať, aby podali svedectvo v súdnom alebo správnom konaní. Ak konzulárny úradník odmietne podať svedectvo nesmie sa voči nemu použiť žiadne donucovacie opatrenie. Zamestnanci konzulárneho úradu nemôžu odmietnuť podať svedectvo s výnimkou prípadov uvedených v odseku 3 tohto článku.
2. Orgány prijímajúceho štátu, ktoré požadujú svedectvo od členov konzulárneho úradu, budú postupovať tak, aby sa nevmiešavali do výkonu funkcií konzulárneho úradu a výkon týchto funkcií nenarušovali. Pokiaľ je to možné, môžu podať svedectvo v konzulárnych miestnostiach alebo v obydlí člena konzulárneho úradu alebo ho môžu podať v písomnej forme.
3. Členovia konzulárneho úradu môžu odmietnuť podať svedectvo, pokiaľ ide o výkon ich funkcií, a môžu odmietnuť predložiť úradné dokumenty a úradnú korešpondenciu. Takisto môžu odmietnuť podať svedectvo ako znalci práva vysielajúceho štátu, jeho výkladu a použitia.

Článok 18

1. Vysielajúci štát sa môže u členov konzulárneho úradu vzdať akejkoľvek výsady a imunity uvedenej v článkoch 16 a 17.
2. Vzdanie sa výsad a imunít musí byť vo všetkých prípadoch s výnimkou prípadu uvedeného v odseku 3 tohto článku výslovné a musí byť oznámené prijímajúcemu štátu písomne.
3. Ak konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec začne konanie vo veci, v ktorej by požíval vyňatie z jurisdikcie podľa článku 16, nemôže sa dovolávať vyňatia z jurisdikcie, pokiaľ ide o žalobu navzájom súvisiacou priamo s hlavnou žalobou.
4. Vzdať sa vyňatia z jurisdikcie v civilných alebo správnych veciach neznamená vzdať sa tým aj imunity, pokiaľ ide o exekučný výkon rozsudku; v prípade takého opatrenia je treba vzdať sa imunity osobitne.

Článok 19

Prijímajúci štát oslobodí členov konzulárneho úradu od všetkých osobných služieb, všetkých verejných služieb každého druhu a od vojenských povinností ako sú rekvizície, vojenské kontribúcie a ubytovanie.

Článok 20

Členovia konzulárneho úradu sú vyňatí zo všetkých povinností ustanovených zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu, pokiaľ ide o registráciu cudzincov, povolenie na pobyt a iné predpisy týkajúce sa pobytu cudzincov.

Článok 21

1. Vysielajúci štát je v prijímajúcom štáte oslobodený od všetkých daní, dávok a poplatkov:

a) z pozemkov, budov a častí budov užívaných na konzulárne účely alebo ako sídlo vedúceho konzulárneho úradu, ak sú vo vlastníctve vysielajúceho štátu alebo ak sa v jeho mene najmú;

b) zo zmlúv a listín, ktoré sa týkajú nadobudnutia nehnuteľností uvedených v odseku 1 písmeno a);

c) z výkonu konzulárnych funkcií včítane vyberania poplatkov za konzulárne služby.

2. Daňové oslobodenie uvedené pod písmenami a) a b) odseku 1 tohto článku sa nevzťahuje na dane, dávky a poplatky, ktoré majú podľa práva prijímajúceho štátu platiť osoby vstupujúce do zmluvného pomeru s vysielajúcim štátom alebo s osobou konajúcou v jeho mene.
3. Vysielajúci štát je v prijímajúcom štáte takisto oslobodený od všetkých daní, dávok a poplatkov z hnuteľného majetku, ktorý je vo vlastníctve vysielajúceho štátu alebo ktorý sa nachádza v jeho držbe alebo užívaní, a ktorý je určený výhradne na konzulárne účely. Toto vyňatie sa však nevzťahuje na dane, dávky a poplatky, ktoré sú zahrnuté v cene tovaru alebo služieb.
4. Oslobodenie ustanovené v tomto článku sa nevzťahuje na poplatky a dávky za skutočne preukázané služby.

Článok 22

1. Členovia konzulárneho úradu sú v prijímajúcom štáte oslobodení od daní a dávok zo svojich služobných príjmov.
2. Členovia konzulárneho úradu sú v prijímajúcom štáte oslobodení od všetkých celoštátnych, oblastných a miestnych daní a poplatkov.
3. Oslobodenia uvedené v odseku 2 sa nevzťahujú na:
   a) nepriame dane, ktoré sú zahrnuté v cene tovaru alebo služieb;
   b) poplatky a dane zo súkromného nehnuteľného majetku nachádzajúceho sa na území prijímajúceho štátu, pokiaľ nie je oslobodený podľa článku 21;
   c) pozostalostné alebo dedičské poplatky alebo poplatky z prevodu majetku vyberané prijímajúcim štátom s výnimkou ustanovenia článku 2;
   d) dane a poplatky zo súkromných príjmov, ktorých zdroje sú v prijímajúcom štáte;
   e) súdne, registračné, hypotéčne, správne a kolkové poplatky, pokiaľ nie je poskytnuté oslobodenie podľa článku 21;
   f) poplatky vyberané za skutočne preukázané služby.

Článok 23

1. Hnuteľný majetok zanechaný na území prijímajúceho štátu členom konzulárneho úradu, ktorý zomrie, bude oslobodený od daní z nadobudnutia majetku v prípade smrti, dedičských daní alebo poplatkov z prevodu majetku, ak sa tento majetok nachádza na území prijímajúceho štátu výlučne v súvislosti s pobytom zomretého ako člena konzulárneho úradu.
2. Prijímajúci štát povolí vývoz hnuteľného majetku uvedeného v odseku 1 tohto článku s výnimkou akéhokoľvek takého majetku získaného v prijímajúcom štáte, ktorého vývoz je v čase smrti člena konzulárneho úradu zakázaný.

Článok 24

1. Prijímajúci štát v súlade so zákonmi a predpismi, ktoré prijme, povolí dovoz a poskytne oslobodenie od všetkých colných dávok, daní a s tým súvisiacich poplatkov okrem poplatkov za skladovanie, prepravu a podobné služby:
   a) pri predmetoch určených na úradnú potrebu konzulárneho úradu;
   b) pri predmetoch určených na osobnú potrebu konzulárnych úradníkov včítane predmetov určených na ich začiatočné zariadenie. Predmety určené na spotrebu nesmú presiahnuť množstvo potrebné na priamu spotrebu príslušných osôb.
2. Konzulárni zamestnanci budú požívať výsady a oslobodenia uvedené v odseku 1 tohto článku, pokiaľ ide o predmety dovezené v čase ich prvého nástupu na úrad.
3. Osobné batožiny sprevádzajúce konzulárnych úradníkov sú oslobodené od prehliadky. Môžu byť prezrené iba v prípade, že sú vážne dôvody domnievať sa, že obsahujú iné predmety než sú uvedené pod písmenom b) odseku 1 tohto článku alebo predmety, ktorých dovoz alebo vývoz je zákonmi alebo predpismi prijímajúceho štátu zakázaný alebo na ktoré sa vzťahujú jeho zákony a predpisy o karanténe. Uvedená prehliadka sa musí vykonať v prítomnosti konzulárneho úradníka alebo jeho rodinného príslušníka.

Článok 25

Všetky osoby, ktoré požívajú podľa tohto dohovoru výsady a imunity, sú povinné bez ujmy na týchto výsadách a imunitách dodržiavať právne predpisy prijímajúceho štátu včítane dopravných predpisov a predpisov o poistení proti škodám spôsobeným tretím osobám pri prevádzke vozidla, lode alebo lietadla. Takisto majú povinnosť nevmiešavať sa do vnútorných záležitostí tohto štátu.

Článok 26

S výhradou právnych predpisov prijímajúceho štátu o oblastiach, do ktorých je zakázaný alebo obmedzený prístup z dôvodov štátnej bezpečnosti, môžu členovia konzulárneho úradu slobodne cestovať po území prijímajúceho štátu.

Článok 27

Konzulárni zamestnanci, ktorí sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom majú trvalé bydlisko, nepožívajú výsady a imunity podľa tohto dohovoru s výnimkou odseku 3 článku 17.

Článok 28

Rodinní príslušníci konzulárnych úradníkov a konzulárnych zamestnancov žijúci s nimi v spoločnej domácnosti požívajú výsady a imunity uvedené v článkoch 16 odsek 3, 17 odsek 3, 19, 20, 22 odsek 2, 23, 24 a 26 tohto dohovoru, pokiaľ nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo nemajú trvalé bydlisko v tomto štáte.

ČASŤ IV
Konzulárne funkcie

Článok 29

1. Konzulárny úradník je oprávnený vykonávať v rámci konzulárneho obvodu funkcie uvedené v tejto časti. Iné konzulárne funkcie môže vykonávať iba pokiaľ to nie je v rozpore so zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu.
   Konzulárny úradník je oprávnený ochraňovať práva a záujmy vysielajúceho štátu a jeho občanov, a to tak fyzických, ako aj právnických osôb.
2. Konzulárny úradník je oprávnený pri výkone svojich funkcií obracať sa písomne aj ústne na príslušné miestne orgány konzulárneho obvodu a v rozsahu, v ktorom to dovoľujú zákony, predpisy a zvyklosti prijímajúceho štátu, aj na príslušné ústredné orgány prijímajúceho štátu.
3. Konzulárny úradník môže so súhlasom prijímajúceho štátu vykonávať konzulárne funkcie aj mimo konzulárneho obvodu.

Článok 30

Konzulárny úradník prispieva k rozvoju hospodárskych, obchodných, kultúrnych, vedeckých a turistických stykov medzi oboma zmluvnými stranami, ako aj k posilňovaniu ich priateľských stykov.

Článok 31

Konzulárny úradník je oprávnený:

a) registrovať občanov vysielajúceho štátu;

b) prijímať žiadosti a vyhlásenia vo veciach štátneho občianstva občanov vysielajúceho štátu a vydávať príslušné doklady;

c) v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu prijímať vyhlásenia o uzavretí manželstva za predpokladu, že obe osoby sú občanmi vysielajúceho štátu;

d) v súlade so zákonmi a predpismi vysielajúceho štátu prijímať vyhlásenia týkajúce sa rodinných pomerov občanov vysielajúceho štátu, ako aj iné vyhlásenia občanov vysielajúceho štátu;

e) registrovať narodenia a úmrtia občanov vysielajúceho štátu;

f) zostavovať a legalizovať zmluvy dojednávané medzi občanmi vysielajúceho štátu, pokiaľ sa týmito zmluvami nezakladajú, neprevádzajú alebo nezrušujú vecné práva k nehnuteľnému majetku nachádzajúcemu sa v prijímajúcom štáte;

g) zostavovať a legalizovať zmluvy bez ohľadu na občianstvo strán, pokiaľ sa tieto zmluvy týkajú majetku alebo práv nachádzajúcich sa vo vysielajúcom štáte, a ak budú mať právne účinky len v tomto štáte;

h) zostavovať, osvedčovať, potvrdzovať, overovať a legalizovať listiny a dokumenty, ako aj vykonávať iné úkony, ktoré sú nevyhnutné pre ich platnosť, na žiadosť občana vysielajúceho štátu v súlade so zákonmi a predpismi tohto štátu, pokiaľ to nie je v rozpore so zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu;

i) spisovať alebo legalizovať a uschovávať závety občanov vysielajúceho štátu;

j) prekladať listiny a dokumenty a overovať správnosť prekladu, ako aj overovať dokumenty;

k) vydávať osvedčenia o pôvode tovaru.

2. Ak to zákony a predpisy prijímajúceho štátu vyžadujú, konzulárny úradník informuje príslušné orgány tohto štátu o úkonoch vykonaných pod písmenami c) a e) tohto odseku.

Článok 32

Listiny a dokumenty vyhotovené, preložené alebo overené konzulárnym úradníkom v súlade s článkom 31 majú v prijímajúcom štáte rovnakú právnu účinnosť a dôkaznú moc ako doklady vyhotovené, preložené alebo overené príslušnými orgánmi prijímajúceho štátu za predpokladu, že boli vyhotovené spôsobom, ktorý nie je v rozpore so zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu.

Článok 33

1. Konzulárny úradník je oprávnený v súlade so zákonmi a predpismi vysielajúceho štátu vydávať, predlžovať, meniť a zrušovať cestovné doklady občanov vysielajúceho štátu.

2. Je takisto oprávnený vydávať, predlžovať a zrušovať príslušné víza osobám, ktoré si prajú cestovať do vysielajúceho štátu.

Článok 34

Konzulárny úradník je oprávnený prijímať do úschovy listiny, peňažné sumy, cenné predmety a hnuteľný majetok patriaci občanom vysielajúceho štátu alebo im určený. Tieto uložené veci sa môžu z prijímajúceho štátu vyviezť iba v súlade so zákonmi a predpismi tohto štátu.

Článok 35

1. Len čo sa orgány prijímajúceho štátu dozvedia o prípadoch, keď je potrebné občanovi vysielajúceho štátu ustanoviť poručníka alebo opatrovníka, upovedomia príslušný konzulárny úrad.

2. V prípade potreby môže konzulárny úradník navrhnúť súdu alebo inému príslušnému orgánu prijímajúceho štátu opatrovníka alebo poručníka pre občana vysielajúceho štátu alebo za účelom ochrany majetku tohto občana, ak je tento majetok bez ochrany.

Článok 36

1. Príslušné orgány prijímajúceho štátu budú bez meškania informovať konzulárneho úradníka o úmrtí občana vysielajúceho štátu na území prijímajúceho štátu.

2. Príslušné orgány prijímajúceho štátu budú takisto informovať konzulárneho úradníka, ak sa dozvedia o dedičstve po občanovi vysielajúceho štátu alebo ak sa dozvedia o dedičstve po osobe, ktorá zomrela v tomto štáte, bez ohľadu na jej občianstvo, ak sa toto dedičstvo môže týkať občana vysielajúceho štátu.

3. Príslušné orgány prijímajúceho štátu urobia v súlade s jeho právnymi predpismi v prípadoch podľa odseku 2 a za predpokladu, že sa dedičstvo nachádza na jeho území, opatrenie na zabezpečenie tohto dedičstva a doručia konzulárnemu úradníkovi odpis závetu, ak bol urobený, ako aj všetky dostupné informácie o dedičoch, obsahu a hodnote dedičstva a upovedomia ho o termíne začatia konania o dedičstve.
4. Konzulárny úradník je oprávnený v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu zastupovať priamo alebo prostredníctvom zástupcu záujmy občana vysielajúceho štátu, ktorý má nárok na dedičstvo nachádzajúce sa v prijímajúcom štáte a ktorý nemá v tomto štáte trvalé bydlisko.
5. Konzulárny úradník je oprávnený prijímať pre občana vysielajúceho štátu, ktorý nemá trvalé bydlisko v prijímajúcom štáte, peniaze alebo iný majetok, ktorý tomuto občanovi patrí z titulu dedičstva po akejkoľvek osobe včítane platieb z titulu úrazového zabezpečenia, dôchodku a sociálneho zabezpečenia a príjmov z poistiek.
6. Hnuteľný majetok a peňažné sumy pochádzajúce z likvidácie dedičstva patriaceho občanovi vysielajúceho štátu sa môžu odovzdať konzulárnemu úradníkovi za predpokladu, že nároky veriteľov zomretej osoby boli uspokojené alebo zabezpečené a že sa zaplatili dane a poplatky týkajúce sa dedičstva.
7. Konzulárny úradník je oprávnený spolupracovať s príslušnými orgánmi prijímajúceho štátu pri zabezpečovaní dedičstva podľa tohto článku.

Článok 37

1. Ak občan vysielajúceho štátu, ktorý nemá trvalé bydlisko v prijímajúcom štáte, zomrie počas svojho pobytu na území tohto štátu, budú jeho veci vydané bez ďalšieho konania konzulárnemu úradníkovi vysielajúceho štátu za predpokladu, že pohľadávky veriteľov zomretého v prijímajúcom štáte sú uspokojené alebo zabezpečené.
2. Konzulárny úrad bude dbať na zákony a predpisy prijímajúceho štátu o vývoze vecí a prevode peňažných súm uvedených v odseku 1 tohto článku a v odseku 6 článku 36.

Článok 38

Konzulárny úradník má právo v súlade so zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu zastupovať v konzulárnom obvode občanov vysielajúceho štátu pred orgánmi prijímajúceho štátu, ak pre neprítomnosť alebo iné vážne dôvody nemôžu včas uplatňovať svoje práva a záujmy. Zastupovanie trvá tak dlho, dokiaľ zastupovaní neurčia svojich splnomocnencov alebo sami neprevezmú ochranu svojich práv a záujmov.

Článok 39

Konzulárny úradník má právo v konzulárnom obvode nadviazať a udržiavať styk s každým občanom vysielajúceho štátu, radiť mu a poskytovať všetku pomoc a v prípade potreby robiť opatrenia na zabezpečenie právnej pomoci. Prijímajúci štát nebude žiadnym spôsobom obmedzovať právo občana vysielajúceho štátu spojiť sa s konzulárnym úradom alebo konzulárny úrad navštíviť.

Článok 40

1. Príslušné orgány prijímajúceho štátu upovedomia bez meškania konzulárneho úradníka vo všetkých prípadoch, keď bol občan vysielajúceho štátu zatknutý, vzatý do väzby alebo keď bola jeho osobná sloboda akýmkoľvek spôsobom obmedzená.
2. Konzulárny úradník má právo čo najskôr navštíviť občana vysielajúceho štátu, ktorý bol zbavený osobnej slobody alebo ktorého osobná sloboda bola obmedzená, a udržiavať s ním styk. Príslušné orgány prijímajúceho štátu takisto odovzdajú bez zbytočného omeškania konzulárnemu úradníkovi každé oznámenie od občana vysielajúceho štátu, ktorý bol zbavený slobody alebo ktorého osobná sloboda bola akokoľvek obmedzená.
3. Konzulárny úradník bude súčasne na žiadosť upovedomený o dôvodoch zatknutia, vzatia do väzby alebo iného obmedzenia osobnej slobody občana vysielajúceho štátu.

4. Práva konzulárneho úradníka podľa odsekov 2 a 3 sa budú vykonávať v súlade so zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu za podmienky, že tieto zákony a predpisy tieto práva nezrušujú.

Článok 41

Príslušné orgány prijímajúceho štátu upovedomia bez meškania konzulárneho úradníka o všetkých vážnych dopravných nehodách, ktoré sa stali občanom vysielajúceho štátu.

Článok 42

1. Konzulárny úradník je oprávnený poskytovať všetku pomoc lodi vysielajúceho štátu, ktorá sa nachádza v prístavoch, pobrežných alebo vnútorných vodách prijímajúceho štátu, ako aj jej posádke.
2. Konzulárny úradník sa môže pri výkone svojich funkcií v otázkach týkajúcich sa lode vysielajúceho štátu a jej posádky obracať so žiadosťou o pomoc na príslušné orgány prijímajúceho štátu.
3. Konzulárny úradník môže vstúpiť na palubu lode, len čo sa lodi povolí voľný styk s pobrežím. Členovia posádky môžu bez meškania nadviazať s konzulárnym úradníkom spojenie.
4. Konzulárny úradník má právo:
   a) bez ujmy na právach orgánov prijímajúceho štátu vyšetrovať všetky udalosti na palube lode, vypočuť členov posádky, kontrolovať lodné doklady, prijať vyhlásenie o ceste lode a jej cieli, ako aj všeobecne uľahčovať vjazd, výjazd alebo pobyt lode v prístave;
   b) bez ujmy na právach orgánov prijímajúceho štátu riešiť spory medzi kapitánom a členmi posádky včítane sporov týkajúcich sa mzdy a pracovnej zmluvy, pokiaľ je to v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu;
   c) urobiť opatrenia na lekárske ošetrenie člena posádky lode alebo na jeho návrat do vysielajúceho štátu;
   d) prijímať, vystavovať alebo overovať vyhlásenia alebo doklady, ktoré požadujú právne predpisy vysielajúceho štátu vo vzťahu k lodi.

Článok 43

1. Ak príslušné orgány prijímajúceho štátu zamýšľajú urobiť na palube lode vysielajúceho štátu donucovacie opatrenia alebo vykonať vyšetrovanie, je potrebné o tom prostredníctvom príslušných orgánov prijímajúceho štátu upovedomiť konzulárneho úradníka. S výnimkou prípadov, keď to nepripúšťa naliehavosť veci, upovedomenie sa urobí tak, aby konzulárny úradník alebo jeho zástupca mohol byť pri úkone prítomný. Ak konzulárny úradník alebo jeho zástupca nebol prítomný, odovzdajú mu príslušné orgány prijímajúceho štátu na jeho žiadosť úplnú informáciu o udalostiach.
2. Ustanovenie odseku 1 sa použije aj vtedy, ak miestne orgány majú v úmysle vypočuť členov posádky na pevnine.
3. Ustanovenie tohto článku sa nepoužije pri obvyklej colnej, pasovej alebo hygienickej kontrole, ako aj pri všetkých iných úkonoch vykonávaných na žiadosť alebo so súhlasom kapitána lode.

Článok 44

1. Ak loď vysielajúceho štátu stroskoce, narazí na plytčinu alebo na breh alebo utrpí inú haváriu v prijímajúcom štáte alebo ak sa nejaký predmet patriaci k nákladu havarovanej lode vysielajúceho, prijímajúceho alebo tretieho štátu, ktorý je vlastníctvom občana vysielajúceho štátu, nájde na pobreží alebo vo vnútorných alebo teritoriálnych vodách prijímajúceho štátu ako predmet vyvrhnutý na breh alebo je dopravený do prístavu tohto štátu, upovedomia o tom orgány prijímajúceho štátu ihneď konzulárneho úradníka. Informujú konzulárneho úradníka aj o opatreniach urobených na záchranu ľudí a lode, nákladu a ďalšieho tovaru, ako aj častí lode a častí nákladu, ktoré sa od lode odpútali.
2. Konzulárny úradník môže takej lodi, jej cestujúcim a členom posádky poskytnúť všetku pomoc. Za tým účelom sa môže obrátiť na príslušné orgány prijímajúceho štátu. Konzulárny úradník môže urobiť opatrenia vyplývajúce z odseku 1, ako aj opatrenia za účelom opravy lode alebo

môže požiadať príslušné orgány prijímajúceho štátu, aby také opatrenia urobili alebo v nich pokračovali.

3. Ak sa havarovaná loď alebo predmet patriaci k takej lodi našli na pobreží alebo v blízkosti pobrežia prijímajúceho štátu alebo boli dopravené do prístavu tohto štátu a ani kapitán lode, ani majiteľ, jeho zástupca alebo príslušní poisťovatelia nemôžu urobiť opatrenia na zabezpečenie alebo na zaobchádzanie s takou loďou alebo s takým predmetom, je konzulárny úradník splnomocnený urobiť v mene vlastníka lode opatrenia, ktoré by mohol urobiť vlastník sám.
   Ustanovenia tohto odseku sa týkajú aj každého predmetu, ktorý je časťou lodného nákladu a majetkom občana vysielajúceho štátu.
4. Ak sa predmet, ktorý patrí k nákladu havarovanej lode tretieho štátu a je majetkom občana vysielajúceho štátu, nájde na pobreží alebo v blízkosti pobrežia prijímajúceho štátu a vlastník predmetu, jeho zástupca alebo poisťovatelia nemôžu urobiť opatrenia na zabezpečenie alebo na zaobchádzanie s takým predmetom, potom je konzulárny úradník splnomocnený, aby v mene vlastníka urobil také opatrenia, ktoré by na tento účel mohol urobiť vlastník sám.

Článok 45

Články 42, 43 a 44 sa primerane vzťahujú aj na lietadlá.

Článok 46

Konzulárny úrad je oprávnený vyberať na území prijímajúceho štátu dávky a poplatky za konzulárne úkony, a to v súlade so zákonmi a predpismi vysielajúceho štátu.

ČASŤ V
Záverečné ustanovenia

Článok 47

1. Tento dohovor podlieha ratifikácii a nadobudne platnosť 30 dní po výmene ratifikačných listín, ktorá sa uskutoční v Prahe.
2. Tento dohovor zostane v platnosti až do uplynutia šiestich mesiacov odo dňa, keď jedna zo zmluvných strán oznámi druhej zmluvnej strane písomnou formou vypovedanie dohovoru.

Na dôkaz toho splnomocnenci oboch zmluvných strán tento dohovor podpísali a opatrili pečaťami.
Dané v Aténach 22. októbra 1980 vo dvoch vyhotoveniach v anglickom jazyku.

Za prezidenta Československej socialistickej republiky:

Lubomír Štrougal v. r.

Za prezidenta Gréckej republiky:

George Rallis v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.